

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/19/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6917205102
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6917205102.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a členov senátu Mgr. Kataríny Katkovej a Mgr. Janky Benkovičovej, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému E. D., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom Y. XX, XXX XX Y., o zaplatenie 759,22 Eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 13Csp/114/2017 - 41 zo dňa 15. 05. 2017, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota p o t v r d z u j e.
- II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. 1. Okresný súd Rimavská Sobota ako súd prvej inštancie (ďalej aj „súd prvej inštancie“ event. „prvoinštančný súd“) uznesením zo dňa 15. 05. 2017 konanie zastavil.

1. 2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca bol dňa 11. 04. 2017 vyzvaný na zaplatenie súdneho zo žaloby v sume 66 Eur do 10 dní od doručenia výzvy a súčasne bol poučený, že ak nebude poplatok v určenej dobe zaplatený, súd konanie zastaví. Uvedená výzva bola doručená žalobcovi dňa 17. 04. 2017. Žalobca však súdny poplatok v plnej výške v súdom určenej lehote nezaplatil, preto konanie zastavil.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal žalobca (prostredníctvom právneho zástupcu) v zákonnej lehote odvolanie. Žiadal, aby odvolací súd uznesenie prvoinštančného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odvolaní uviedol, že v žalobe zo dňa 14. 03. 2017 je žalovaná suma vo výške 759,22 Eur s príslušenstvom, avšak súdny poplatok je v zmysle výzvy určený z vyššej sumy, zjavne navýšenej o vyčíslený úrok z omeškania, teda zo sumy 1107,24 Eur, keďže súd požadoval úhradu súdneho poplatku vo výške 66 Eur. Vzhľadom na uplatňovanie príslušenstva popri istine a nie samostatne i s prihliadnutím ku skutočnosti, že vyčíslením príslušenstva pohľadávky toto nestráca svoj charakter, mal za to, že správne výška súdneho poplatku predstavuje sumu 45,50 Eur. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5Cdo/244/2013.

3. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok - ďalej aj „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a 380 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil z nasledovných dôvodov:

4. Platenie súdnych poplatkov je imanentnou súčasťou občianskeho konania a je právne upravené zákonom č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej aj „Zákon o súdnych poplatkoch“) a tiež Civilným sporovým poriadkom. Zaplatenie súdneho poplatku je v prípadoch ustanovených Zákonom o súdnych poplatkoch predpokladom toho, aby súd vo veci konal a o uplatnenom nároku meritórne rozhodol. Zákonodarca Zákonom o súdnych poplatkoch

ustanovil, ktoré úkony a konania súdov sú spoplatnené súdnymi poplatkami (§ 1 ods. 1 a 2 Zákona o súdnych poplatkoch a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý je prílohou Zákona o súdnych poplatkoch). Zákonodarcu zároveň ustanovil druhy konaní, ktoré sú od poplatkov oslobodené a taktiež osoby, ktoré sú od poplatkov oslobodené (§ 4 ods. 1, 2 Zákona o súdnych poplatkoch). Ak súdy rozhodujú o právach a povinnostiach strán (resp. účastníkov) podľa Zákona o súdnych poplatkoch, rozhodujú ako samostatný orgán oprávnený vykonať poplatkový úkon a pre konanie v týchto prípadoch iba primerane súčasne použijú Civilný sporový poriadok (viď uznesenie Ústavného súdu SR z 26. augusta 2010, sp. zn. IV. ÚS 249/2010). Poplatková povinnosť vzniká podaním žaloby a jej zročnosť vzniká zároveň týmto okamihom, teda v zásade platí, že poplatkovú povinnosť je povinná strana (resp. účastník) pred všeobecnými súdmi splniť pri podaní žaloby. Ak i napriek výzve na zaplatenie súdneho poplatku vyhotovenej súdom a upozorneníu na procesné dôsledky spojené s nedodržaním výzvy poplatník (žalobca) nezaplatí súdny poplatok zo žaloby, za uvedené opomenutie musí niesť procesnú zodpovednosť. Súd nemá povinnosť ďalšou výzvou vyzvať poplatníka na zaplatenie nedoplatku súdneho poplatku, ktorý mal poplatník zaplatiť celkom na základe pôvodnej výzvy (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. augusta 1997, sp. zn. 6Obo 126/97, R 22/1998).

5. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia istiny 759,22 Eur s kapitalizovaným úrokom z omeškania vo výške 348,02 Eur a náhrady trov konania. Písomnou výzvou zo dňa 11. 04. 2017 (č.l. 31 spisu) vyzval súd prvej inštancie žalobcu, aby v lehote do 10 dní od doručenia výzvy zaplatil súdny poplatok za podanie žaloby v sume 66 Eur podľa položky č. 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov s poučením, že ak nebude poplatok v určenej lehote zaplatený, okresný súd konanie zastaví podľa § 10 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch. Písomná výzva súdu prvej inštancie bola doručená právnomu zástupcovi žalobcu dňa 17. 04. 2017 (č.l. 32a spisu). Následne napadnutým uznesením prvoinštančný súd konanie zastavil pre nezaplatenie súdneho poplatku za podanie žaloby v plnej výške.

6. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie vyčíslil súdny poplatok za podanie žaloby v nesprávnej výške, keď do základu pre výpočet súdneho poplatku zahrnul aj vyčíslený úrok z omeškania, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že žalobcovi vznikla poplatková povinnosť za podanie žaloby v zmysle § 2 ods. 1 písm. a) a § 5 ods. 1 písm. a) Zákona o súdnych poplatkoch. Z položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov vyplýva, že poplatok za podanú žalobu vo výške 66 Eur bol splatný vznikom poplatkovej povinnosti. V zmysle § 6 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch je sadzba poplatku uvedená v Sadzobníku percentom zo základu poplatku alebo pevnou sumou, pričom v danom prípade je súdny poplatok určený percentom zo základu poplatku. Odvolací súd zdôrazňuje, že spôsob výpočtu súdneho poplatku zo strany prvoinštančného súdu, kedy zahrnul do základu pre výpočet súdneho poplatku aj pevnou sumou vyčíslené príslušenstvo pohľadávky, ktorého výška bola v čase vzniku poplatkovej povinnosti známa, je správny a prvoinštančný súd poukázal správne na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR vo veci 3Cdo/20/2014, s ktorým sa odvolací súd taktiež v plnom rozsahu stotožňuje. Žalobcovi teda vznikla ako poplatníkovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok nielen zo sumy 759,22 Eur ale aj zo sumy 348,02 Eur, ktorá bola žalobcom označená ako kapitalizovaný úrok z omeškania.

7. Odvolací súd na základe vyššie uvedeného konštatuje, že prvoinštančný súd správne vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku za podanie žaloby, súdny poplatok stanovil v správnej výške a poučil žalobcu aj o možnosti zastavenia konania ako následku nezaplatenia súdneho poplatku. V dôsledku nezaplatenia súdneho poplatku žalobcom v požadovanej výške v súdom stanovenej lehote prvoinštančný súd konanie zastavil dôvodne.

8. Vzhľadom na uvedené odvolací súd uznesenie prvoinštančného súdu podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

9. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a preto mu vznikol proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže si však žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a z obsahu spisu žiadne trovy odvolacieho konania na strane žalovaného nevyplývajú, odvolací súd mu ich nepriznal.

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).